

[Augsburg], 5. Januar 1572

An Johannes Crato von Kraffttheim

UB Breslau, Ms. 9820 (Rehdigeriana 246), Nr. 348 (fol. 459r-v).

Nobili viro, doctrina, virtute, autoritate praestanti, D. Io[anni] Cratoni à Craffttheim, Caesareo consiliario, et medico intimo. Domino et amico suo colendo.

S. Si D. Zwingeri nostri literae, quibus ego Schedam (ne tabellarium neglegerem prolixius scribendo) inserui, tandem E. T. redditae sunt (uti arbitror) nulla mihi excusatione est opus. Sin secus accidit: στέργειν τὴν τύχην ἀνάγκη. Suidam mitto, non tantum sine indice, verùm etiam pessimè {excusum,} pestilenti tempore et à me conuersum, et ab Oporino excusum. Ipse quidem alicubi meae interpretationis interpretem, codicem graecum, adhibere cogor. Demosthenis et Aeschinis opera graecolatina, in tomos 4 distributa, iampridem integra habui. Τὰ προλεγόμενα, et tomus V. Vlpiani, et VI.^{tus} annotationum mearum, adhuc haeret. In ijs quae legi, plurima deprauata animaduerti, et multa facta contra iudicium et voluntatem meam. ἀλλὰ τί καὶ πάθοι τὶς ὅν, εἰ φίλος τὶς ὧν βιάζοιτο; μᾶλλον δὲ τυπογράφος ἀνήρ, ὥσπερ ἐκ τυραννίδος ἐπιτάττοι; Editionem, tertium iam delusus, neque mihi, neque cuiquam alteri habeo polliceri. Nunquam desunt προφάσεις καὶ σκῆψεις ἀδυναμίας, εὐεξέλεγκτοι μὲν, τῶν δέγε ἐλέγχων τῶν παρ' ἡμῶν κυριώτεραι. Promisit Episcopius ille quidem se et E. T. et Cancellariae satisfacturum ad nondinas vernas huius anni. Verùm manus nostrae oculatae sunt, credunt quod vident. Toties enim sum anno superiore à magnis viris, et mihi, ut putabam, amicis, vanitate singulari deceptus, ut κυρίων δόξαν in animo meo instituerim: ἀνδρῶν κενοφρόνων ὄρκον εἰς ὕδωρ γράφειν, καὶ μεμνήσθαι ἀπιστεῖν, quod etsi nunc, decursa aestate, mihi serum est, et iam olim utiliter fieri potuisse: tamen vel reliquias utcunque tueri est aliquid: si tamen eius aliquid est, qui ipse aliquid esse apud plerosque desijt. Vale. Nonis Ianuarij 1572.

Hiero[nymus] Wolfius.